

her. Saa har det ærede Medlem her bagved (Trier) gjort opmærksom paa, at Gymnastik ogsaa er indført for ældre Folk, f. Eks. for Seminaristerne. Men det ærede Medlem maa huske paa, at de have den Pligt at skulle være Værtere i Gymnastik, og derfor er man nødt til at give dem denne Uddannelse. Derjom de ikke havde den Forpligtelse, behøvede man ikke at give dem Uddannelse, og saa vilde man heller ikke have gjort det. Endelig mente den sidste ærede Taler (Berntsen), at man skulde gøre det for at saa et Tilsyn med Ummæstolen gennem Præsterne, der jo ere Formænd i Skolekommissionerne. Ja, det er et glimrende Tilsyn, vi have det, det roses fra alle Sider. Jeg kan kun rose dem for een glimrende Ting, og det er for deres Ugegyldighed med Tilsynet. Derjom man nu tror, at Præsterne, fordi de komme herhen og saa Dvæle — det vil ikke blive saa nær alle Præster — skulle gaa ned og se til ved Gymnastikken, tror jeg ikke meget paa det. Disse Dvæle falde jo gerne midt paa Dagen i den allerstærkeste Varme, altsaa paa en Tid, hvor Præsterne lige saa vel som andre Folk ønske at saa sig en Middagslur, saa for den Sags Skyld kunne vi godt lade det være. Desuden have vi jo Gymnastikinspektorerne til at føre Tilsyn med Gymnastikken. Om de gøre det godt, ved jeg ikke, jeg har aldrig mærket til den Slags Mennesker. Men imidlertid, vi have dem, saa af den Grund behøve vi ikke at oprette Gymnastikundervisning for vordende Præster. Men naar man saa siger her: Vi begynde med Studenterne, vi gaa altsaa ind paa over for disse myndige Mennesker at sørge for deres legemlige Opdragelse, maa jeg saa spørge: Hvor ere Konsekvenserne? Det ærede Medlem for Horsens (Bajer) sagde: Jeg kan stemme for dette Forslag, naar Udvalget vil udvide Opgaven til alle læsende. Han mener altsaa, vi skulle gaa videre end til Studenterne, og tænker vel da nærmest paa Landbohøjskoleeleverne o. s. v. Og have vi saa først sørget for dem her i Byen, saa skulle vi gaa ud i Landet og sørge for de læsende der. Men dette er endda kun det første Skridt. Hvorfor saa ikke sørge ligeledes for Kontorister, Handelsfolk, endogsaa en hel Del af Haandværkerne, der sidde ved stille Arbejde? Altsaa, Konsekvensen er, forekommer det mig, at vi skulle sørge for alle den Slags Folk fuldt ud. Saa bliver Opgaven stor, thi den gælder da ikke alene Kjøbenhavn, men ogsaa Provinsbyerne og Landet. Og paa Landet har man allerede erkendt Opgaven, men ogsaa selv baaret Byderne deraf, og det første,

der maatte ske, var, at man maatte indløse alle de Summer, der ere anvendte paa Gymnastikken ude omkring i Landet. Nej, for mig staar det saaledes, at dette er en Finger, som vil blive en meget dyr Genstand, og det er af den Grund, jeg ikke gaar med. Nu kan man sige: De stakkels Mennesker gaa her og kunne ingen Uddannelse saa i den Retning. Men der er jo et ganske udmærket privat Institut, og det skal være saa fuldt, at der ikke er Plads til til flere Elever, og det skal være en ganske udmærket Bestyrer, der forstaar at tage det paa en saadan Maade, at det ikke alene er til Gavn, men ogsaa til Fornøjelse for Eleverne; jeg glæder mig ogsaa til en Gang at kunne komme ud at se paa det. Men hvorfor saa ikke lade dem gaa derhen? Og hvis nu det skulde vise sig, at vedkommende private Bestyrer ikke godt kunde klare det ad privat Vej, saa kunde jeg tænke mig, at man kom her og sagde: Her er et godt Formaal, og saa kunde vi muligvis understøtte det med en mindre Del for at tillendegive, at vi ønske det fortsat. Men at gøre det til en Statsanstalt, altsaa rejse en Bygning dertil, det haaber jeg, at dette Tings store Flertal vil vide, er alt for farlig en Ting at indlade sig paa. Altsaa, det, vi her staa i Færd med, er at gaa ind paa et ganske nyt Princip, som i sin første Begyndelse ogsaa er, efter hvad der endogsaa er udtalt af dets Behændere, alt for dyrt. Naade det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) og fra Nykøbing paa Sjælland (Korsgaard) sagde dette. Ja, det ligger lidt farligt deri, thi naturligtvis, kunde de nu have faaet os til at knappe en halv Snes Tusind af, saa kunde det maaste have gledet. Jeg glæder mig over, at man har taget Munden saa fuld, men havde vi ventet nogle Aar, vilde man maaste have taget Munden fuldere endnu, og saa vilde det have været endnu mere affrækkende. Jeg glæder mig over, at man har forlangt en saa stor Sum; derved ville vi nok vide at tage den rette Plads under Afstemningen. Det er kommet alt for lidt frem fra Mindretallets ærede Ordførers Side, at der ligger en aarlige Udgift deri, som vil betydelig forøges. Jeg mener, at man indtil videre skal lade denne Opgave ligge som privat. Om vi saa skulde se, at der er en eller anden udmærket privat Anstalt, som mulig i Tiden kan støttes, det kan være noget andet, den Vej ere vi altid gaaede her i Tinget; men at begynde denne Sag med en Statsanstalt, haaber jeg, at det høje Ting ikke vil gaa med til, men følge de Medlemmer, der have stillet Endring om at forkaste det Forslag, der staar paa Finansloven.